

condeie ilfovene

Nr. 106 | iulie 2026 | Publicație de cultură

„Răpire” la Bragadiru

În data de 23 iunie 2026, în zi de vacanță, comedia „Răpire”, o poveste plină de umor și surprize, a fost devoalată publicului din Ilfov, la Casa de Cultură „Mihai Eminescu” din Bragadiru. Intrarea a fost gratuită pentru persoanele cu domiciliul în acest oraș! Piesa de teatru „Răpire” (după un text de Fran Nortes) a adus pe scenă o doză mare de umor, concentrându-se pe o situație neașteptată în care personajele au trebuit să facă față unor răsturnări comice de situație. Teatrul Independent „Luceafărul” a adus pe scenă în regia lui Daniel Hara o distribuție de excepție: Costi Diță, Florin Busuioc, Andreea Grămoșteanu / Raluca Petra, Marius Rizea și Angel Popescu. Spectacolul „Răpire” se naște din nevoia de a râde de sine, de aproapele și de adversitatea care ne înconjoară. Când cei care trebuie să aibă grijă de bunăstarea noastră ne fură și ne ignoră, nu mai rămâne nimic de făcut decât să luăm măsuri în acest sens. Paco, protagonistul nostru, în încercarea disperată de a-și salva locul de muncă și pentru a evita să-și piardă casa, hotărăște să ia măsuri extreme, devenind astfel un justițiar, ca Charles Bronson, ca Batman... Dar Paco nu este nici Charles Bronson, nici Batman, Paco este doar Paco... un măcelar din Piața

George V. GRIGORE

Latină ...este doar un personaj în spumoasa comedie. Iar noi, la finalul spectacolului, nu avem de ales decât să râdem, să ne bucurăm, să acceptăm cine suntem și să avem încredere că totul va fi bine. Scenografia a fost semnată de Monica Păduraru, iar coregrafia - de Roxana Colceag. Aplauzele „fără număr” au bucurat, evident, actorii și au făcut ca spectatorii să-i răsplătească în acest fel, pentru prestația deosebită! ■

În această vară, Copiii din Ilfov pot participa a Cotroceni Summer School

Muzeul Național Cotroceni, spațiu de referință în peisajul cultural și turistic românesc încă de la înființarea în 1991, unde memoria culturală și istorică a României se împletește cu artele plastice și decorative, sărbătorește 35 de ani de activitate culturală. Fidel misiunii sale de promovare a patrimoniului și în semn de prețuire față de public, în data de 10 iulie, muzeul a oferit acces gratuit pentru copii și tinerii cu vârsta până în 18 ani. O zi mai târziu, pentru copiii cu vârste cuprinse între 8 și 12 ani a fost organizat atelierul creativ *Detectivii Timpului la Cotroceni*. Aproape 350 de ani de povești prin joc, observație și descoperire. Programul de vară al Muzeului Național Cotroceni dedicat celor mici cuprinde *Ateliere Creative la Cotroceni* și *Cotroceni Summer School*. Ajuns la a VII-a ediție, Cotroceni Summer School se organizează în perioada 21 iulie – 14 august 2026 (interval orar 10:00 - 12:00), pentru copiii cu vârste între 8 și 15 ani. Aceștia sunt așteptați să exploreze secretele din spatele MNC. Pe parcursul fiecărei săptămâni, copiii au posibilitatea să descopere cele 4 meserii de bază: curator, restaurator, cercetător și ghid. Atelierele au la bază un design educațional concentrat pe învățare prin joacă, oferind participanților o incursiune fascinantă în universul patrimoniului muzeal:

Atelierul de ghidaj. Arta de a comunica - Copiii descoperă rolul unui ghid și importanța unei comunicări eficiente.
Atelierul de curatoriat. Când arta prinde voce - Cei mici învață cum se construiește o expoziție, de la idee la selectarea lucrărilor.

Atelierul de cercetare. Între trecut și prezent - Micii detectivi ai istoriei caută indicii în surse istorice și descoperă povești din alte vremuri.
Atelierul de restaurare. Patrimoniul sub lupă - Participanții înțeleg cum pot proteja și păstra obiectele din trecut pentru viitor. Pentru înscrieri, întrebări și informații suplimentare vă puteți adresa prin e-mail la pce@muzeulcotroceni.ro. ■

Antuanela ROȘIORU

Reverență adusă Absolutului culturii române

„Recitindu-l pe Eminescu ne reîntoarcem, ca într-un dulce somn, la noi acasă” – Mircea Eliade

La jumătatea lunii trecute, așa cum se întâmplă în fiecare an, comunitatea culturală din Ilfov și de pretutindeni se oprește pentru o clipă din freământul cotidian și aduce un omagiu celui care a dat limbii române măsura genialității: Mihai Eminescu. La 15 iunie 1889, poetul pășea în eternitate, lăsând în urmă o moștenire spirituală care continuă să ne definească identitatea, să ne modeleze sensibilitatea și să rămână un reper fundamental al culturii române. Eminescu nu a fost doar poetul iubirii și al naturii. A fost o conștiință lucidă a vremii sale, un jurnalist vizionar, un fin observator al realităților sociale și un spirit universal care a vibrat pentru tot ceea ce înseamnă istorie, tradiție și destin românesc. Centrul Județean pentru Conservarea și Promovarea Culturii Tradiționale Ilfov își asumă cu responsabilitate și respect misiunea de a păstra vie memoria marilor

noastre valori. Prin cultură, prin artă și prin promovarea patrimoniului spiritual românesc, contribuim la transmiterea către noile generații a unei moșteniri care ne definește ca popor. Astăzi nu vorbim despre absență, ci despre permanență. Despre un creator care continuă să trăiască prin fiecare vers, prin fiecare pagină și prin fiecare emoție pe care opera sa o trezește în sufletele noastre. Vă invităm ca, măcar pentru câteva clipe, să redeschideți un volum de poezii și să vă lăsați purtați de armonia versului eminescian. Mereu actual. Mereu necesar. Mereu în sufletul culturii române. ■

Claudia NICULAE

Tabără Urbană de Film de la Casa de Cultură Chiajna

Finalul lunii iunie și prima parte a lui iulie au adus copiii din Chiajna un proiect cultural marca Happy Free Kids. Prin acesta, cei mici au participat la tabere de film cu durată de o săptămână, timp în care au învățat să comunice, să colaboreze și să transforme imaginația în realitate. Este vorba despre Tabăra Urbană de Film de la Casa de Cultură „Doamna Chiajna”, care s-a adresat copiilor cu vârsta cuprinsă între 6 și 12 ani. Juniorii au făcut primii pași în lumea filmului – au propus idei, au scris scenarii și au filmat, ca o veritabilă echipă de film. Nu a fost singurul „câștig” al acestei experiențe, pentru că a fost un bun prilej pentru a lega noi prietenii, distracție și socializare. Copiii au trecut prin etapele unei echipe adevărate: idei, cadre, replici, filmare, reacții, colaborare și editare, totul sub îndrumarea lui Cristian Robe. Iar la final, una dintre cele mai frumoase părți a fost momentul în care copiii au văzut

că ideile lor contează, că pot contribui și că pot crea ceva împreună cu ceilalți, pentru că materialele filmate chiar de ei s-au transformat în povești pe scena Casei de Cultură. ■

Cristina ANGHELUȚĂ

Director al Centrului Județean pentru Conservarea și Promovarea Culturii Tradiționale Ilfov Alin CĂLINESCU		
Condeie ILFOVENE		
Editor: Centrul Român pentru Inițiativă Socială	Foto: George V. GRIGORE	
Editor coordonator: Cătălin DRAGOMIR	DTP: Dan DULGHERU	
Redactor șef: George V. GRIGORE	Tipar: Tipografia București	
Redactori: Claudia NICULAE, Cristina ANGHELUȚĂ, Iulia GEORGESCU, Alexandru LEOLEA	Tel. 0371.084.001; e-mail: condeiilfovene@gmail.com	
Colaboratori: Nică D. LUPU, Victor COLONELU, Marius Ovidiu SEBE	ISSN 2601 - 0984; ISSN-L 2601 - 0984 Publicație distribuită gratuit	

Măgurele

WonderFest 2026, punct de întâlnire pentru tinerii pasionați de film, cultură și creativitate

✍ Cătălin DRAGOMIR

participanți și a oferit publicului proiecții de film, ateliere educaționale și întâlniri cu personalități din lumea cinematografilei.

Un element definitoriu al festivalului a fost și în acest an implicarea copiilor, peste 100 de elevi din județul Ilfov

Organizat de Consiliul Județean Ilfov, prin Centrul Județean pentru Conservarea și Promovarea Culturii Tradiționale Ilfov, Festivalul Internațional de Film pentru Copii și Tineret „WonderFest”, ajuns la a VI-a ediție, a transformat orașul Măgurele, pentru 5 zile, într-un important punct de întâlnire pentru tinerii pasionați de film, cultură și creativitate. Desfășurată în Aula Facultății de Fizică Atomică – Măgurele, ediția din acest an a însemnat pentru participanți emoție, inspirație și întâlniri memorabile între copii, adolescenți, cinești, actori, traineri și invitați din țară și din străinătate. WonderFest 2026 a reunit sute de

formând cel mai mare juriu al copiilor din cadrul unui festival de film din România. Ca orice festival care se respectă, WonderFest 2026 a avut și premianți.

Marele Trofeu WonderFest 2026, acordat de Juriul Copiilor, a fost câștigat de Andra Gogan și Răzvan Gogan, pentru filmul „Sirenele: Secretul Medalionului”, producție care a cucerit publicul tânăr prin povestea sa plină de aventură, prietenie și imaginație. Filmul a obținut și premiul pentru **Cea mai bună performanță a unui actor într-un rol secundar**, acordat actriței Anca Sigartău.

Cea mai bună imagine - Daniel Meyer – „Kina și Yuk” (coproducție Franța-Canada-Italia), pentru **Cel mai bun scenariu** - Eveline Hagenbeek – „Regele Hoinarilor” (Olanda, 2025)

Cea mai bună regie - Sarah Winkenstette – „Salutări de pe Marte” (Germania, 2025) **Cel mai bun actor copil** - Theo Cretschmer – „Salutări de pe Marte”

Premiul Juriului de Specialitate – „Arco” (coproducție Franța-SUA, 2025) Lavinia Șandru, președintele WonderFest: „O lecție despre creativitate, curaj, empatie și visuri. Am văzut copii care au pus întrebări extraordinare, care au analizat filme cu maturitate și care au demonstrat că viitorul cinematografilei și al societății este pe mâini bune. Mă bucur că Trofeul WonderFest a fost decis de copii, pentru că ei ne-au arătat încă o dată că pot judeca cu sufletul, dar și cu discernământ. Mulțumesc tuturor celor care au făcut parte din această poveste minunată”.

La Gala de Premiere a participat și Ștefan Rădulescu, vicepreședinte al Consiliului Județean Ilfov, alături de invitați, organizatori și participanți veniți să celebreze performanța și talentul noii generații.

„Suntem mândri că județul Ilfov găzduiește evenimente de o asemenea anvergură, care oferă copiilor și tinerilor

oportunitatea de a învăța, de a se exprima și de a-și transforma pasiunile în proiecte cu impact”, a spus oficialul județean.

Președintele festivalului, Lavinia Șandru, a apreciat în mod deosebit implicarea comunității locale și sprijinul oferit de autoritățile județene, subliniind că Ilfovul demonstrează că investiția în educație și cultură poate crea oportunități reale pentru noile generații și poate transforma un festival într-o experiență care inspiră și unește oamenii. WonderFest 2026 a fost organizat de Consiliul Județean Ilfov, prin Centrul Județean pentru Conservarea și Promovarea Culturii Tradiționale Ilfov, cu sprijinul Inspectoratului Școlar Județean Ilfov, Universității din București - Facultatea de Fizică, Academiei Da Vinci, Uniunii Ziariștilor Profesioniști din România, Primăriei Orașului Măgurele și al partenerilor și susținătorilor festivalului.

După cinci zile de filme, ateliere, întâlniri și emoții, cortina a căzut peste ediția 2026, însă poveștile descoperite la WonderFest vor continua să inspire mult timp de acum înainte. ■

Marin Vladimir, director artistic al festivalului: „Filmul unește generații”

„Am văzut săli pline, copii emoționați, părinți implicați și cinești care au descoperit un public extraordinar. Acesta este marele câștig al festivalului. Filmul are puterea de a uni generații, de a deschide dialoguri și de a construi punți între oameni și culturi. WonderFest a demonstrat încă o dată că există o nevoie reală pentru astfel de evenimente dedicate tinerilor”.

Bogdan Ionescu, membru al juriului de specialitate: „Educația și filmul pot schimba destine”

„Ca membru al juriului de specialitate și ca director educațional al Academiei Da Vinci, am fost impresionat de nivelul filmelor și de reacțiile copiilor. Educația și filmul au în comun aceeași misiune: să inspire, să provoace gândirea și să deschidă orizonturi. WonderFest reușește să facă toate aceste lucruri și să transforme fiecare ediție într-o experiență care poate schimba destine”.

Ziua Universală a Iei, sărbătorită prin tradiție și emoție la Brănești

Profesor Marius-Ovidiu SEBE

Comunitatea din Brănești a celebrat Ziua Universală a Iei printr-o șezătoare autentică, desfășurată la Căminul Cultural, într-o atmosferă plină de culoare, tradiție și respect pentru valorile tradiționale. Evenimentul intitulat „Hai la șezătoare (sedeankă)! Pe 24 iunie răscolim lada de zestre a stră(bunicii)” a reunit membri ai comunității, copii, artiști și iubitori ai patrimoniului local într-o veritabilă întoarcere la rădăcini. Data de 24 iunie are o semnificație aparte pentru români, marcând simultan Nașterea Sfântului Ioan Botezătorul, sărbătoarea Sânzienelor (Drăgaica) și Ziua Universală a Iei. În acest context, manifestarea organizată la Brănești a devenit un prilej de celebrare a identității culturale și a moștenirii transmise din generație în generație.

O incursiune în patrimoniul local

Prima parte a șezătorii a fost dedicată prezentării portului popular ilfovean și, în mod special, a costumului tradițional din Brănești. Participanții au avut ocazia să descopere imagini și povești despre portul local, fotografii de la șezători și evenimente culturale de

altădată, precum și informații despre diverse îndeletniciri tradiționale care au modelat viața satului. Scena Căminului Cultural a fost amenajată sub forma unei expoziții de obiecte și piese vestimentare autentice, reprezentând o parte din zestrea culturală a Brăneștiului. Majoritatea exponatelor provin din donațiile făcute către Asociația Culturală Brănești de către locuitori ai satului și din colecțiile personale ale membrilor asociației sau sătenilor Alexandru Răduna, Marian Nedu, Petcu Ion, Daniela Gațe. Vizitatorii au putut admira cămăși bărbățești și femeiești păstrate de bunici și străbunici, șorțuri tradiționale – cunoscute local sub denumirea de „pestelci” – și alte elemente vestimentare decorate cu

motive geometrice și florale. Diversitatea modelelor și a culorilor ilustrează influențele stilistice care au contribuit la definirea portului specific zonei. Un moment aparte l-a constituit donația realizată de Traian Drumcea, care a oferit Asociației Culturale Brănești trei piese deosebite descoperite în casa părintească: o baionetă veche, posibil datând din perioada Războiului de Independență sau a Primului Război Mondial, un fus utilizat în procesul tradițional al țesutului și un flanel confecționat din lână.

Momente artistice apreciate de public

Programul artistic a adus pe scenă copii și tineri talentați care au demonstrat că tradițiile continuă să fie prețuite și promovate de noile generații.

Au evoluat:

- Grupul „Voiniceii Mariei” de la Grădinița „Rița Gărgărița” Brănești, coordonat de educatoarea Maria Magdalena Grigore;
- Ansamblul folcloric „Izvorășul” al Liceului Teoretic „Traian Lalescu” Brănești, coordonat de învățătoarea Rodica Crivăț;
- Ansamblul folcloric „Zestrea Brăneștiului”, coordonat de Mădălina Velicu și Marius Grigore.

Momentele artistice au continuat cu recitaluri susținute de Maya Alexia Andreea Silistru, elevă a Școlii Gimnaziale nr. 1 Buftea, Maria Dobre și Bianca Nicola-Gheorghe de la Școala Gimnazială nr. 1 Afumați, Cristina Marin din cadrul Ansamblului „Zestrea Brăneștiului” și Georgeta Bărbășcu din Brănești. Surpriza serii a fost prezența Tarafului Sima, condus de interpreta de muzică populară Elena Sima, alături de soțul și cei doi fii ai săi instrumentiști. Recitalul acestora a creat o atmosferă autentică și a fost primit cu entuziasm de public.

În cadrul evenimentului au fost premiați elevii clasei a IV-a A de la Școala Gimnazială nr. 1 Brănești, coordonați de învățătoarea Roxana Geambașu. Aceștia s-au remarcat prin implicarea și rezultatele obținute în completarea caietului de activități „Brănești, satul meu”, realizat în cadrul proiectului educativ „Brănești, satul meu – leagănul copilăriei”.

Final în ritm de joc și voie bună

Șezătoarea s-a încheiat într-o notă festivă, cu prezentarea a două jocuri tradiționale specifice localității: Hora la Patru și Geamparaua, dansuri interpretate de membrele grupului „Sedeanka”, care au invitat și publicul să li se alăture.

A fost o adevărată „sedenkă”, așa cum este cunoscută șezătoarea în Brănești – un spațiu al întâlnirii, al poveștilor, al cântecului și al dansului. Participanții au cântat, au dansat, au doinit, au depănat amintiri și au celebrat împreună valorile care definesc identitatea comunității.

Mulțumiri partenerilor

Ajuns la cea de-a IV-a ediție, evenimentul, inițiat și organizat de Asociația Culturală Brănești, s-a realizat cu sprijinul Consiliului Județean Ilfov, prin Centrul Județean pentru Conservarea și Promovarea Culturii Tradiționale Ilfov care au oferit daruri participanților, al Casei Corpului Didactic Ilfov, al Școlii Gimnaziale nr. 1 Brănești, al grupului „Brănești Online”, al grupului ACB Sedeanka Brănești și al Primăriei Brănești. Prin această manifestare, comunitatea a demonstrat încă o dată că tradițiile autentice pot fi păstrate vii atunci când sunt împărtășite cu pasiune și respect. Ziua Universală a Iei a devenit astfel, la Brănești, o sărbătoare a identității, a memoriei colective și a apartenenței la valorile românești. ■

Rafinament și tradiție la Măgurele

Într-un loc încărcat de istorie și rafinament, Ziua Universală a Iei a fost sărbătorită la Conacul Oteteleşanu din Măgurele printr-o incursiune în patrimoniul textil românesc și în istoria Institutului de Fete „Ioan Oteteleşanu”, aducând împreună costume inspirate din moda națională, cămăși tradiționale și imagini din proiectul Etnotique al Asociației Etnotique, sub coordonarea curatorială a etnologului Alexandra Negrilă. Organizată de Primăria Măgurele în parteneriat cu Centrul Cultural Măgurele „Theodor Stănescu”, Asociația Etnotique și Institutul Național de Cercetare-Dezvoltare pentru Fizica Materialelor,

expoziția „De prin sate adunate” a fost un eveniment pe măsura locului unde s-a desfășurat, o călătorie prin istoria portului românesc, istoria locală, tradiție și bucuria de a le duce mai departe. La invitația organizatorilor, familii cu copii curioși s-au apropiat cu emoție de iile și costumele populare prezentate de Asociația Etnotique și de poveștile din spatele lor. Conceptul curatorial al expoziției de la Măgurele, „Patrimoniu textil, modă națională și memoria Institutului de Fete «Ioan Oteteleşanu»” a propus o incursiune în istoria educației

feminine și în rolul pe care atelierele de țesut, cusut și croitorie l-au avut în păstrarea și transmiterea patrimoniului textil. Lorena Oltean și Ion Marinescu au susținut un moment artistic emoționant, iar Ansamblul „Drag de Măgurele” a completat atmosfera vernisajului cu dansuri populare. Atelierul „Semne de carte cusute pe etamină”, coordonat de Daniela Ivu, a reunit copii și adulți dornici să descopere, prin creativitate și migală, frumusețea cusăturilor tradiționale. Evenimentul a avut loc în data de 27 iunie 2026. ■

Cătălin DRAGOMIR

Firul care ne unește – Din mâinile bunicilor, în sufletul copiilor noștri

Unele fire nu se văd. Dar sunt cele care ne țin împreună. Prefectura Ilfov a celebrat în data de 24 iunie, Ziua Iei, element vestimentar al portului tradițional românesc, parte a patrimoniului cultural imaterial UNESCO din 2022, prin „Arta cămășii cu altiță”. Gazda evenimentului a fost prefectul județului Ilfov, Simona Neculae, care a deschis porțile instituției pentru o întâlnire cu elevi, profesori, artiști, meșteri populari și oameni care iubesc tradițiile,

amintindu-le că „în Ilfov tradițiile nu se păstrează în vitrine, ci în oameni”. Pentru câteva ore, Prefectura Ilfov a devenit o casă a tradițiilor românești, iar acest lucru s-a simțit în fiecare cântec, în fiecare costum popular și în fiecare zâmbet, în ii cusute cu migală, în glasurile copiilor care au urcat pe scenă, în dansurile și cântecele aduse din tot județul și în emoția celor care au privit cu mândrie această moștenire. Sub deviza „Firul care ne unește – Din mâinile bunicilor, în

sufletul copiilor noștri”, Prefectura a sărbătorit Ziua Iei ca pe o zi dedicată portului popular și ca pe o întâlnire între generații. Fiecare costum popular prezentat, fiecare simbol cusut și fiecare moment artistic au dovedit că identitatea unui popor se construiește prin lucrurile pe care alege să le păstreze și să le dăruiască mai departe. În deschiderea evenimentului, pentru că Ziua Internațională a Iei coincide cu sărbătoarea Sânzienelor (Drăgaica), snagoveanca Florentina Culcescu a

introdus asistența în semnificația sărbătorii și a ritualurilor practicate în tradiția populară cu această ocazie, iar Vasile Humeniuc, realizator de ii, a vorbit despre acest element vestimentar al portului popular și și-a anunțat disponibilitatea de a transmite celor mai tineri din tainele acestei arte.

Copiii și artiștii din localitățile județului Ilfov au adus pe scena evenimentului frumusețea și autenticitatea tradițiilor locale, transformând această zi într-o adevărată sărbătoare a tradițiilor românești. La reușita evenimentului au contribuit ansamblurile „Vatra Buftei”, „Doina Ilfovului”, „A doua Familie” (Buftea), Ansamblul „Perinița” (Otopeni), Corul „Fortissimo (Clinceni), Grupul de chitare și cel de muzicuțe din Berceni, Ansamblul artistic „Drag de Măgurele” (Măgurele), grupuri de elevi din Dobroești, Voluntari, Vidra, Snagov, Afumați și Dărăști-Ilfov. Spațiul în care a fost găzduit evenimentul a fost decorat cu costume populare din Colecția Etnografică „Cul”, aparținând Florentinei Culcescu, și din Colecția Etnografică Vasile Humeniuc, un meșter popular, creator de ii. ■

Sânzienele în literatură

Florile de sânziene (cunoscute în botanică sub numele de *Galium verum* sau drăgaică) poartă în tradiția și literatura română o încărcătură simbolică profundă, strâns legată de soare, fertilitate, magie și pragul dintre lumi. Principalele semnificații simbolice ale acestor flori galbene și parfumate sunt: **Simbolul solar și al luminii absolute** - Deoarece înfloresc în perioada solstițiului de vară, când soarele atinge apogeul, florile de sânziene sunt considerate fragmente de lumină solară coborâte pe pământ. Ele simbolizează căldura, energia vitală pură și victoria luminii asupra întunericului. **Patronajul iubirii și aflarea ursitului** - În ritualurile de Sânziene (Drăgaică), florile sunt instrumente de divinație erotică. Fetele nemăritate împletesc coronițe pe care le aruncă pe acoperișul casei. Dacă coronița rămâne pe casă, fata se va mărita în acel an. Tot în tradiția populară, florile puse sub pernă în noaptea de 23 spre 24 iunie au puterea de a aduce în vis chipul viitorului soț. **Fertilitatea și rodul pământului** - Florile sunt purtate de fete în dansul ritualic al Drăgăicii pentru a aduce belșug. Se crede că ele oferă rod spicelor de grâu, miros cald și gust mierii, și sporesc puterea tămăduitoare a tuturor celorlalte plante medicinale. Coronițele agățate la ferestre, porți sau la răstimpuri au rolul de a proteja gospodăria și recoltele de furtuni și fenomene meteo distructive. **Pragul sacru și comunicarea cu lumea**

nevăzută - Parfumul puternic, dulceag-amăru al florilor este considerat un vehicul spiritual. În această noapte, mirosul lor amintește că hotarul dintre lumea materială și cea spirituală s-a dizolvat. Deși Sânziennele (făpturile mitice) pot fi periculoase dacă sunt supărate, floarea care le poartă numele funcționează ca un scut. Ea protejează oamenii de energiile negative, de farmece și de „luarea minților”. În literatură, florile de sânziene nu sunt doar un decor, ci un simbol al fragilității umane în fața sacralului. Ele apare ca o emblemă a tinereții curate, a legăturii mistice cu natura și a „nostalgiei paradisului” (în termenii lui Mircea Eliade), reprezentând o realitate dincolo de timpul istoric concret. În literatura română, Sânziennele reprezintă un motiv mitologic fundamental, simbolizând granița fragilă dintre real și ireal, timpul sacru al solstițiului de vară și misterul feminin. Ele apar fie ca zâne binefăcătoare derivate din cultul solar, fie ca manifestări ale Ielelor, oferind scriitorilor români un pretext ideal pentru a explora realismul magic și evadarea din timpul istoric. Cele mai cunoscute repere și opere literare în care Sânziennele joacă un rol central sunt **Mircea Eliade – Noaptea de Sânziene** - Este opera de referință din literatura română dedicată acestui mit. În acest roman-fluviu, noaptea de Sânziene

(23-24 iunie) este momentul în care se deschid cerurile, iar timpul sacru (etern) interferează cu cel profan (istoric). Pentru protagonistul Ștefan Viziru, această noapte devine un reper existențial obsedant după ce o întâlnește pe Ileana în pădurea de la Băneasa. Eliade folosește sărbătoarea ca o poartă de ieșire din „teroarea istoriei”, sugerând că doar prin reconectarea la mit omul modern își poate regăsi sacralitatea pierdută. **Mihail Sadoveanu – Noptile de Sânziene** - Publicat în 1934, acest roman se înscrie în zona realismului magic autohton. Sadoveanu descrie această noapte ca pe un „răstimp de liniște, când stau în cumpănă toate stihiiile”. Acțiunea se concentrează în jurul apărării Codrului Borzei, o pădure vrăjită amenințată de lăcomia societății capitaliste. Sânziennele și magia nopții lor sunt folosite pentru a sublinia armonia mistică dintre omul tradițional și natură, o natură vie care reacționează și se revoltă în fața distrugerii. **Camil Petrescu – Jocul Ielelor** - Deși piesa are un caracter profund social, politic și de idei, titlul face trimitere directă la mitul din care descind Sânziennele (Ielele ca făpturi fascinante, dar periculoase). Autorul folosește metafora „jocului ielelor” pentru a descrie obsesia absolutului. Cine vede Ielele (Sânziennele în ipostaza lor pedepsitoare/amețitoare) sau cine caută dreptatea absolută (precum protagonistul Gelu Ruscanu) își pierde mințile sau piere, fiind incapabil să mai trăiască în realitatea cotidiană.

Radu Stanca – Hora Domnițelor - În poezia sa, Radu Stanca (reprezentant al Cercului Literar de la Sibiu) reînvie baladescul și mitul printr-o estetică rafinată. *Hora Domnițelor* evocă dansul ritualic, aerian și hipnotic al acestor făpturi supranaturale în nopțile de vară, un dans care fascinează și izolează muritorul de lumea reală. ■

Foto: La blouse roumaine / Moara Vlăsiei, Ilfov

Du-te, Soare, vino, Lună, Sânziennele îmbună, Să le crească floarea - floare, Galbenă, mirositoare, Fetele să le adune, Să le prindă în cunune, Să prindă-n pălărie, Struțuri pentru cununie, Boabele să le răstească, Până-n toamnă să nuntească. Du-te, Lună, vino, Soare, Că tragem la-nsurătoare, Cununile neursite, Zac sub hornuri azvârlite.

Două zile de petrecere și tradiții la Festivalul Vlășiei

Cristina ANGHELUTĂ

Tradiția începută în urmă cu 16 ani a adus la jumătatea lunii trecute, în zilele de 13 și 14 iunie, pe Platoul Canton din Moara Vlășiei, o nouă ediție a Festivalului Vlășiei.

Și în acest an organizatorii au adus în fața localnicilor și a oaspeților din împrejurimi cântece și voie bună susținute artiști ai momentului: Mahala RaiBANDA, CODRUTA Filip, PUHOIENII, ANDREEA D, VIOREL, Taraful Moara Vlășiei, ALINA Eremia, RARES, ANDREEA Petrov, CELIA, ANDREEA Chiriac, DANIEL TRIFU & Târgoveții & Nea Mărin și MARIA Dudau. Atmosfera a fost întreținută cu dansuri tradiționale, mâncăruri la ceaun și la grătar. Evenimentul, emblematic pentru localitate, a început sâmbătă la orele

prânzului. În câteva ore, zonele comerciale, dar și zona de agrement s-au umplut de curioși și doritori de voie bună. Primarul Andrei Filip a înlesnit accesul la această petrecere, punând la dispoziția doritorilor transport gratuit. Ca la orice eveniment la care lumea se bucură, spectatorii au cântat și au dansat odată cu artiștii preferați, trecând de la muzică populară și folclor la riturile moderne.

Prezența tinerei Maia Frecăuțan, membră a Ansamblului Vocal Instrumental al Centrului Cultural Bufta „A doua familie”, coordonat de profesor Marioara Marcu, a adus pe scenă prospețimea și entuziasmul noii generații de artiști.

A doua zi a festivalului s-a apropiat mai

mult de ritmurile actuale, iar lumea a fost atrasă de tot ceea ce a reprezentat componenta gastronomică a evenimentului: de la gogoși și miere, până la minunile făcute, pe loc, la grătar. Nu a lipsit celebra limonadă locală preparată de reprezen-

tanții Cercetașilor Vlășiei. Cei mici s-au bucurat de Brutăria Creativă, unde au descoperit cum se prepară gogoșile tradiționale și alte dulciuri.

La mare căutare au fost vata pe băț și porumbul fiert, nelipsite de la astfel de evenimente.

Grătarele, amenajate pe latura dinspre pădure, au atras cu mirosul micilor, cârnaților, pastramei și hamsiilor, toată lumea, de la mic la mare.

Distracție a fost și pentru cei mici, care au avut la dispoziție o zonă special amenajată cu gonflabile, carusele, „comedii” (instalații cu lanțuri), roata norocului.

Festivalul Vlășiei a fost un bun prilej pentru autoritățile locale de a-și promova programele. Astfel, în încercarea de a găsi parteneri pentru dezvoltarea zonei, Grupul de Acțiune Locală (GAL) Vlășia Ilfov Nost-Est și-a promovat Strategia de Dezvoltare Locală.

Și în acest an, au fost prezenți oaspeți din Republica Moldova, Moara Vlășiei fiind înfrățită din 2019 cu localitatea Puhoi din raionul Ialoveni.

După cele două zile ale manifestării, grupul de elevi de peste Prut și-a continuat călătoria prin țară, în cadrul unei tabere de vară în zona Transilvaniei. ■

„Freamăt de vară” în Parcul Mogoșoaia

magini pline de energie, zâmbete și creativitate surprinse în Parcul Mogoșoaia. Cei mici și cei mari s-au bucurat de ateliere interactive, multă voie bună și momente petrecute împreună în aer liber - atelier de teatru, atelier de canto, atelier de TV, atelier de dans, mișcare și energie. O pată de culoare a fost adusă de body painting, jocurile interactive și de surprizele pregătite pentru cei mici. Ziua s-a încheiat cu spectacolul de teatru „Doctor asimptomatic”. Evenimentul a fost realizat de Consiliul Județean Ilfov, prin Centrul Județean pentru Conservarea și Promovarea Culturii Tradiționale Ilfov. ■

George V. GRIGORE

Determinare, fair-play și spirit de echipă la Brănești

Etape județeană a concursului „Prietenii pompierilor”, competiție susținută de CJCPCT Ilfov

George V. GRIGORE

Faza județeană a concursului tehnico-aplicativ pentru elevi „Prietenii Pompierilor” din județul Ilfov a avut loc sâmbătă, 6 iunie 2026. Evenimentul a reunit echipe de elevi din județ și s-a desfășurat pe Stadionul „Cătălin Hîldan” din Brănești, sub coordonarea Inspectoratului pentru Situații de Urgență „Dealul Spirii” București-Ilfov (ISUBIF) și a Inspectoratului Școlar Județean (ISJ). Susținut de Centrul Județean Pentru Conservarea și Promovarea Culturii Tradiționale Ilfov, competiția urmărește, pe lângă formarea unor caractere puternice, dezvoltarea spiritului civic, a disciplinei și deprinderilor specifice

situațiilor de urgență. La finalul competiției județene, reprezentanții ISU BIF au apreciat că participanții au demonstrat determinare, fair-play, spirit de echipă și dorința de a obține un loc pe podium. ■

Educație în vacanță. Tabăra Culturală Interactivă Transilvania 2026

În lunile iunie și iulie, 300 de copii din județul Ilfov au participat, în 5 serii, la Tabăra Culturală Interactivă

Transilvania, ediția 2026. Timp de patru zile, fiecare grup de copii a putut să descopere farmecul unei frumoase regiuni

a României, Transilvania. Ei au participat la activități educative și interactive dedicate patrimoniului cultural, istoric și tradițional al regiunii. Programul a inclus, de asemenea, ateliere meșteșugărești, cursuri de teatru și vizite la unele dintre cele mai importante obiective turistice și istorice din județele Brașov și Mureș. Și în acest an, copiii au explorat cetățile medievale de la Rupea, Viscri și Sighișoara, dar și

Muzeul Etnografic, unde au luat contact cu tradițiile românești prin expoziții, colecții și activități culturale dedicate patrimoniului național. Susținută de Centrul Județean pentru Conservarea și Promovarea Culturii Tradiționale Ilfov, tabăra îmbină educația cu experiențele culturale și vacanța, facilitând copiilor înțelegerea istoriei și a valorilor tradiționale ale României. ■

Cristina ANGHELUȚĂ

Fundația Ilfov Împreună lansează un apel la solidaritate: Copiii din Ilfov au nevoie de noi!

Campanie de solidaritate în Ilfov: bunuri pentru copiii fără familie și pentru mamele aflate în pericol

Sunt copii care nu au ales să crească departe de familie. Soarta le-a hotărât un drum greu încă de la început, dar noi, cei din jurul lor, putem alege ce urmează. Fundația Ilfov Împreună lansează o campanie de donații dedicată copiilor din casele de tip familial de pe raza județului. Aici, zeci de copii cresc împreună, sprijinindu-se unii pe alții ca o familie. Au nevoie de haine, de jucării, de lucruri mici care pentru noi nu mai înseamnă nimic, dar pentru ei pot fi un strop de normalitate și bucurie. Nevoile de zi cu zi sunt acoperite, însă lucrurile mici care le-ar lumina copilăria rămân adesea un lux.

În același timp, donațiile ajung și la mamele și copiii aflați la Centrul de Primiri Urgențe Săftica, oameni care au fugit de pericol, lăsând totul în urmă, căutând doar un loc sigur. Au plecat în grabă, cu strictul necesar, încercând acum să își reconstruiască viața de la zero.

„O haină pe care nu o mai porți, o jucărie uitată în dulap sau un telefon vechi pe care nu îl mai folosești pot deveni, pentru cineva, un gest care contează cu adevărat”, transmit reprezentanții Fundației Ilfov Împreună.

Donațiile pot fi depuse la:

- **Consiliul Județean Ilfov** – Str. Ernest Juvara, nr. 3-5, Sector 6, București;
 - **Centrul Maternal Săftica** – Șos. București-Ploiești, nr. 141, Săftica, Ilfov;
- Informații: 0748.179.664 ■

Royda Maria Goga din Ciolpani a adus în Ilfov Trofeul Muzical al Festivalului Internațional de interpretare „Ursulețul de Aur”

Cristina ANGHELUȚĂ

Două soliste ale Corului de Copii „Sunetul Muzicii” din Balotești – Royda Maria Goga și Jessica Bălan, au obținut la Festivalul Internațional de interpretare Ursulețul de Aur, ediția 2026, desfășurat la Teatrul Municipal din Baia Mare, TROFEUL MUZICAL, respectiv Premiul al II-lea. Coregrafia a fost asigurată de Trupa Dinamic a Palatului Național al Copiilor din București, coordonată de coregraful Paula Mitru Niculae. Valoarea premiilor obținute de cele două eleve din Ilfov este cu atât mai mare cu cât în competiție au fost înscriși 400 de copii. Royda Maria este din Ciolpani și învață la Otopeni, iar melodia „Let it Go” cu care a câștigat competiția face parte din repertoriul internațional, fiind o melodie complexă pentru vârsta concurenței.

Jessica a interpretat, la rândul ei, tot o piesă din repertoriul internațional – „Baby one more time”. ■

Eveniment istoric la Mănăstirea Pasărea

La începutul lunii iunie, la Mănăstirea Pasărea a avut loc evenimentul istoric al proclamării locale a Sfintei Cuvioase Filofteia de la Pasărea și a Sfintei Cuvioase Elisabeta de la Pasărea. Proclamarea generală a celor două sfinte canonizate de Sfântul Sinod în 2025 a avut loc în data de 6 februarie la Catedrala Patriarhală din București. Evenimentele de la Mănăstirea Pasărea au început cu slujba Privegherii în cinstea celor două sfinte, oficiată de Preasfințitul Părinte Timotei Prahoveanul, Episcop-vicar al Arhiepiscopiei Bucureștilor, înconjurat de un sobor de clerici. La proclamare au fost prezenți clerici și pelerini veniți din întreaga țară. Tomosurile Sinodale de proclamare a canonizării celor două sfinte au fost prezentate de Episcopul vicar patriarhal Paisie Sinaitul și de Episcopul vicar Timotei Prahoveanul. Prin aceste acte oficiale s-a hotărât ca sfintele să fie numărate între sfinții Bisericii și să fie pomenite cu cântări de laudă în zilele de prăznuire, 12 aprilie (Sf. Filofteia), respectiv 5 iunie (Sf. Elisabeta), urmând să fie înscrise în Sinaxar, în cărțile de cult, precum și în calendarul Bisericii Ortodoxe Române. Din partea oficialităților județene au participat președintele CJ Ilfov Hubert Thuma, și prefectul județului, Simona Neculae. De asemenea, au fost prezenți primari, consilieri județeni, consilieri locali și parlamentari.

Îngerul pustiei

În ziua proclamării locale, Trinitas TV a difuzat în premieră filmul „Îngerul pustiei – Sfânta Cuvioasă Elisabeta de la Pasărea”, realizat de Simona Ștefania Iordache, filmat de Irina Simitopol și editat de Adrian Popescu. Documentarul despre viața Sf. Cuv. Elisabeta de la Pasărea prezintă imagini inedite filmate cu sfânta – inclusiv filmări din pustie, în care sfânta apare lângă un cerb. În documentar vorbesc tatăl ei, care este în viață, ceilalți 10 frați, maicile din obștea mănăstirii ilfovene Pasărea și mai mulți duhovnici. O apariție specială în film este Înaltpreasfințitul Părinte Teofan, Mitropolitul Moldovei și Bucovinei, care vorbește despre reținerea și grija cu care ierarhii Bisericii Ortodoxe Române cercetează mărturiile și dovezile înainte de a decide canonizările.

Mănăstirea, monument istoric

Mănăstirea Pasărea este un monument istoric și de artă, ctitorită la începutul secolului al XIX-lea pe malul Lacului Pustnicu și la marginea pădurii cu același nume, parte din ceea ce erau odinioară Codrii Vlășiei. Mănăstirea are ca hram „Sfânta Treime” la biserica mare și „Adormirea Maicii Domnului” la biserica din cimitir și se poate lăuda cu o bogată colecție de artă

veche bisericească: icoane, ceramică, broderii, precum și mulaje în ghips aparținând sculptorului G. D. Anghel – cel care a realizat statuia lui Mihai Eminescu din fața Ateneului Roman – și care și-a trăit aici ultimii ani ai vieții, fiind înmormântat în cimitirul mănăstirii. Cea mai de preț comoară a mănăstirii o reprezintă racla cu părți din Sfintele Moaște ale Sfântului Pantelimon, Sfântului Mucenic Mina și Sfântului Mercurie. Datorită mării valori istorice și artistice, în 1955 Mănăstirea Pasărea a fost declarată monument istoric. În cimitirul mănăstirii sunt înhumați scriitorul Artur Silvestri (1953-2008) și compozitorul Ion Popescu-Pasărea (1871-1943).

Sfânta Filofteia de la Pasărea

Sfânta Cuvioasă Filofteia, mama Sfântului Ierarh Calinic de la Cernica, s-a născut la București. S-a căsătorit din tinerețe cu Antonie, alături de care va întemeia o frumoasă familie creștină, stabilindu-se în mahalaua Sfântul Visarion din București, unde și-au crescut în dragoste de Dumnezeu și de patrie cei patru fii. După ce a rămas văduvă, a ales calea monahismului la Mănăstirea Pasărea,

unde a primit schima cea mare. Strălucind în virtute, în dragoste, smerenie, rugăciune și ascultare, Sfânta Cuvioasă Filofteia de la Pasărea a trecut la cele veșnice la 8 noiembrie 1833. După mutarea la Domnul, a fost înmormântată în cimitirul Mănăstirii Pasărea.

Sfânta Elisabeta de la Pasărea

Sfânta Cuvioasă Elisabeta de la Pasărea s-a născut în data de 16 iulie 1970, în localitatea Moldova-Sulița din județul Suceava, primind la botez numele Rodica. La vârsta de 16 ani, a intrat în obștea Mănăstirii Pasărea, după un pelerinaj făcut împreună cu două verișoare și după ce a cerut sfat mai multor duhovnici. În 1996, a fost trimisă la Așezământul Românesc de la Ierusalim, unde a slujit ca paraclisieră și cântăreață la strană. În această perioadă s-a confruntat cu o boală grea, dar care a ajutat-o pe sfântă să fie mai aproape de Dumnezeu. Revenită în țară, a ales calea pustniciei în Munții Giumalău și în Munții Neamțului, unde a petrecut ani îndelungați în rugăciune și asceză. La doar 44 de ani, în data de 5 iunie 2014, s-a mutat la Domnul, fiind înmormântată la mănăstirea în care își începuse viața monahală. ■

Antuanela ROȘIORU

De câte feluri sunt horele? De patru anotimpuri!...

George V. GRIGORE

Poate vă miră întrebarea din titlu dar timpul a făcut să distileze diferitele tipuri de dansuri create poate în momente de transă, când dansatorii simt legătura cu divinul.

„Cea mai veche descriere a unei hore (făcută de vestitul Dedal, în cinstea Ariadnei, la Cnosos) poate fi găsită în „Iliada” lui Homer, acolo unde sunt prezente multe din săvârșirile „numeroșilor pelasgi” din Peninsula balcanică”, ne spune Herodot.

„Tineri acolo și fete bogate în boi o multime / Joacă-mpreună în cerc și cu mâinile prinse deolaltă. / Fetele toate au gingașe rochii de in și flăcăii / Bine țesute veșminte ce scânteie blând ca uleiul / Ele au conciuiri pe cap, frumoasă podoabă de aur, / Dânșii au săbii de aur la chingă de-argint atârnat / Joacă ei toți. Și aici-ndemânatici și iute s-avântă / Hora-nvârtind ca o roată de-o-ncercă cu mâna-I / Meșter olarul, aici în șiraguri se saltă-mpotrivă. / Lumea-ndesită înconjură hora cea plină de farmec / Și se desfată privind. De zei luminat cântărețul / Zice din liră-ntre ei. Și-n vreme ce cântecul sună, / Se-nvârtesc doi ghiduși, se dau tumba în mijlocul gloatei”.

Herodot și Pindar, ca și Strabon, mai târziu, precizau că horele acestea făceau parte din ceremoniile totemice ale hyperboreilor, ca și „Imnul Titanilor” (Strabon), deci aparțineau patrimoniului inițiativ al populațiilor de la nordul Dunării, care „au instrumente din munți”, și anume scripca, naiul și cobza.

Patru hore, patru anotimpuri

Inițial, existau patru tipuri de hore, câte unul pentru fiecare anotimp, numit la fel, horă, două solstițiale, de iarnă – jucate în șir sinusoidal, închinat Lunii, și de vară – jucate în cerc, închinat Soarelui, și două echinocțiale, de primăvară – „Brăiele”, jucate în înșiruire lunară (sinusoida prezintă fazele Lunii), închinat Fertilității și, implicit, Lunii și Soarelui („Cu bucurie ți-or da / La primăvară popoarele tale prinosuri de seamă / Toate s-or prinde-n ospăț, lirele le-or desfăta. / Hore în zvonul paianului, strigăt în jur de altare”), și de toamnă – „Bătutele”, închinat Rodirii și, desigur, Soarelui și Lunii.

Pentru că sunt „vrăjitoare” prin dezlănțuirea lor, despre hore, în 1714, domnul de Guys, publica la Londra, o carte în care susținea că toate horele ale popoarelor care le mai păstrează prin Balcani sunt de origine valahă, și exemplifica cu „Matraki sau Hora Valahilor”, deși, prin anul 1700, când de Guys a cules melodiile horelor „valahii” reprezentau memoria subconștientă a „pelasgilor”, horele boreazilor pătrunzând în Balcani prin generațiile târzii, pelasgii sau „capetele negre”, care au migrat și spre Asia, dar și spre Africa (felahii lui Osiris), înființând, mai întâi, Cartagina și, apoi, Egiptul.

Dimitrie Cantemir, care cunoștea bine și spațiul cultural european, dar și cel balcanic, avea să scrie că „jocurile sunt la moldoveni cu totul altfel decât la celelalte neamuri. Ei nu joacă doi sau patru inși laolaltă, ca la franțuji și leși, ci mai mulți roată sau într-un șir lung. Altminteri ei nu joacă prea lesne decât la nunți. Când se prind unul de altul de mână și joacă roată, mergând de la dreapta spre stânga

cu aceiași pași potriviți, atunci zic că joacă hora”.

Peste un secol, aceleași tipuri de horă erau descrise de Jean Henri Abdolonyme Ubicini: „Dansatorii, bărbați și femei, se prind de mâini și formează un cerc, în mijlocul căruia se află muzicanții (lăutari); apoi se rotesc, legănându-și brațele și îndoind un picior, în timp ce, cu celălalt, fac un pas, fie în față, fie înapoi, se apropie, rând pe rând, și se îndepărtează de centru, pentru a strânge sau lărgi cercul. În timpul acestor evoluții, a căror încetineală și uniformitate dau horei un caracter de indolență și de fatalitate, în completă armonie cu specificul melancolic al poporului român, unul dintre lăutari cântă, acompaniind dansul. Aceste cântece poartă de asemenea numele de hore... Există, de asemenea, jocul numit brâu, tot atât de viu și rapid, pe cât este hora de lentă, monotona. Dansatorii se țin toți, cu mâna stângă, de brâu, iar mâna dreaptă se sprijină pe și umărul vecinului lor; ei încep, mai întâi, încet și, puțin câte puțin, cresc măsura la o iuțime de neînchipuit”.

Mai aproape de noi, în prefața „Caietelor” lui Karol Mikuli, publicate la Viena, între anii 1840-1852, Henrich Erlich scria despre horirile românilor moldoveni: „Dansul cel mai obișnuit în orașe este Hora. La țară se joacă Hora, jocul de brâu, călușarii etc. Hora se joacă astfel: dănțuitorii, atât oameni, cât și femei, al căror număr nu este mărginit, se apucă de mână și formează un cerc, unde fiecare poate intra și ieși, după plac. Se joacă în rând, îndoind un picior, în vreme ce celălalt face un pas înainte sau îndărăt; tot deodată, brațele se clatină încet; dănțuitorii se apropie sau întind

cercul, tot cu acele mișcări, ceea ce dă Horei un oarecare aer de indolență și de o lene, care nu se întrerupe decât de către vreun vesel dănțuitor, ce-și manifestă veselie bătând cu piciorul în pământ. Această legănare grațioasă se cuvine, mai cu seamă, de a se exprima în muzică; de aceea, trebuie să se apese mai mult baterea dintâi a fiecărei măsuri, iar a doua, foarte puțin. Cu cât mișcările Horei sunt line, egale și liniștite, întru atât cele ale jocului de brâu sunt vioaie și zgomotoase; dănțuitorii se țin, cu mâna stângă, de învingătoare, rezemându-se, cu mâna dreaptă, de umerii vecinului, și executând acest dans cu cea mai mare iuțală”.

Hora, tertip de recrutare

Jocurile de doi și de patru au pătruns în Ardeal și în Bucovina după ocuparea acestor provincii de către austrieci, ca urmare a recrutărilor voluntare, numite „Bărbunc” („Werbung”), recrutări descrise de scriitorul Ion Grămadă: „Viața la Suceava era foarte neliniștită, mai ales în zilele de târg, joia și duminica. Pe piață, la Bărbunc (Bărbunc înseamnă recrutare și vine de la cuvântul nemțesc Werbung) se auzea cântând muzica, iar lumea năvălea ca la o comedie într-acolo. În mijlocul pieții, se afla masa ofițerului „Bărbuncului”, cu o condică lângă dansul și cu o lădiță plină de bani; mai jos, se afla o ladă mare, plină cu chipie ostășești. Pimpriejur juca o roată din cei mai frumoși și mai voinici soldați minunate jocuri de prin țări străine și lăudau viața de tabără; nu lipseau nici vivandiere frumoase, care închinau cu plosca plină

de vin la toți voluntarii recrutați și se sărutau cu dânșii. Lumea se ferea de „Bărbunc” ca de foc, dar, totuși, erau unii care cădeau în capcană, căci inimă de piatră să fi avut și tot nu te-ai fi stăpânit când vedeai cum cătanele luau la joc pe cele mai frumoase fete din împrejurime, ca să atragă feciori. Iar mulți dintre aceștia aveau draguțe și nu puteau suferi ca ele să joace cu cătanele cele străine, de aceea se prindeau și ei în joc lângă dânsle. Jucai un joc, două, apoi doi căprari cât bradul te duceau de subsuori, cu vorbe dulci, la o vivandieră, care te cinstea din ploscă și-ți dădea buzele ei subțiri și roșii. Ofițerul îți puneia, pe dinapoi, șapca-n cap și erai, de acum, vrând-nevrând, cătană la împăratul... În vremea asta, vestita bandă a lui Grigore Vindireu Țiganul zicea să-ți rupă inima, iar feciorii, după ce jurau sub steagul cel mare, ce flutura în mijlocul pieței, se cuprindeau de după cap și cântau din gură, însoțiți de plânsul nevestelor și al draguțelor”. Ulterior, jocurile acestea s-au încetățenit, în defavoarea horelor, cu excepția „bătutelor moldovenești”, care au fost numite „rusești”, datorită ritmului mult prea vioi și nicidecum datorită unor asemănări melodice sau coregrafice cu melosul și dansul slav; iar și mai târziu, în comunism, când primii coregrafi ai viitoarelor ansambluri profesionale s-au întors de la studii moscovite, a început să se practice „jocul în linii”. ■

În numărul următor vom continua istoria horelor.

Surse: wordpress.com; dragusanul.ro; biography.name; utopiabalcanica.net; adevarul.ro

Bibliografie:

- Herodot, Istorii, Ed. Științifică, 1961, 1964, Cartea I, LVIII
- Homer, Iliada, Editura pentru Literatură Universală, 1967, XIX, 581-593
- Strabon, Geografia, Ed. Științifică, 1962, II, XII, 12,1
- Strabon, Geografia, II, X, 16, p. 437
- Pindar apud Herodot, Istorii, IV, XXVIII, P. 321
- Theognis, Către Apollo, în Antologia poeziei grecești, p. 44
- Herodot, Istorii, II, LXIII, p. 160
- Cantemir, Dimitrie, Descrierea Moldovei, Editura Tineretului, București, 1967,
- Călători străini despre țările române în secolul al XIX-lea, Serie nouă, vol. V – 1847-1851, București 2009, pp. 282-285
- Grămadă, Ion, De prin anii 1848 și 1849, în Cartea sângelui, Suceava, 2002, p. 133
- Academia Română, Călători străini prin Țările Române, București, 1971, vol. V, p. 344

Expo „Fragilis Terra” a lui Virgil Scripcariu pe domeniile Regelui Charles al III-lea

Proiect susținut de Centrul Județean pentru Conservarea și Promovarea Culturii Tradiționale Ilfov

George V. GRIGORE

Casa Regelui Charles al III-lea din Viscri găzduiește în această perioadă expoziția „Fragilis Terra”, semnată de sculptorul Virgil Scripcariu, un proiect dedicat fragilității materiei, memoriei și relației dintre om, pământ și loc. Pornind de la imaginea unei lumi vechi, înrădăcinată în

meșteșug, în valori perene și în legătura cu natura paradisiacă, expoziția vine cu întrebări esențiale despre om, rostul lui și viitorul lumii pe care o construiește. Lucrările expuse aduc în prim-plan expresivitatea lutului, material viu și vulnerabil, purtător de urme, gesturi și istorii. În dialog cu spațiul rural al Viscriului și cu atmosfera casei, sculpturile lui Virgil Scripcariu propun o reflecție asupra rădăcinilor, identității și continuității dintre patrimoniu, natură și comunitate. „Fragilis Terra” vorbește despre pământ ca materie originară, dar și ca spațiu comun, fragil și prețios. O reflecție asupra frumuseții și vulnerabilității lumii, un șir de experimente plastice cu tehnici ale lutului, un demers legat direct de Muzeu-Atelier Școala

de la Piscu (Ciolpani) și o punte între două comunități care generează acțiune culturală și revitalizare a patrimoniului. Piese de ceramică au fost lucrate în atelierul de la Piscu, parte din ele, modelate la roată de Bálint Csaba, un vechi și foarte bun colaborator, un olar excelent. La intrare se află o lucrare gândită pentru acest loc. Compoziția este inspirată de icoanele pe sticlă transilvănene,

îi înfățișează pe Adam și Eva amenințând un pom simbolic, croit din lemnul căzut de la degroșarea personajelor. Adam și Eva suntem noi. Expoziția invită vizitatorii să descopere un univers artistic în care portretul, forma și textura devin mijloace de apropiere de om și de loc.

Expoziția poate fi vizitată până în 25 august. „Fragilis Terra” este un proiect organizat de Casa Regelui Charles III în Viscri și Muzeu-Atelier Școala de la Piscu, cu susținerea Centrului Județean pentru Conservarea și Promovarea Culturii Tradiționale Ilfov. ■

Foto: Ionuț Macri

Și de-aici veneau talentele...

Înainte de 1990 în România a existat o largă activitate cultural-artistică de amatori, atât la orașe, cât și la sate sub denumirea „Cântarea României”. A fost o activitate care a dat posibilitatea tuturor, indiferent de vârstă sau statut social să își manifeste talentul artistic în fața spectatorilor cu ocazia diverselor concursuri. Așa s-au remarcat artiști amatori în mai multe domenii - muzică populară, muzică ușoară, teatru, balet, cinematografie, fotografie, dansuri populare, dansuri tematice, acrobație, pictură, grafică, brigadă artistică, muzică simfonică, muzică de cameră, coruri, muzică de operă. Multe dintre talente au urmat cursuri profesionale, Cântarea României fiind doar o rampă de lansare. Competiția se desfășura din doi în doi ani, etapizat, până la finala pe țară. Deși utilitatea unei astfel de manifestări a fost uneori contestată, mai ales din cauza politizării, a însemnat, totuși, o mișcare de educație și creație. A fost cea mai

amplă manifestare de masă. În București și în Ilfov au fost inițiate numeroase acțiuni cultural-artistice împreună cu autoritățile locale. De exemplu, se organizau „Zilele teatrelor muncitorești”, gale de filme ale cinecluburilor, „Primăvara culturală bucureșteană”, „Decada cărții românești”, spectacole în stagiunile estivale. Fenomenul era interesant și din perspectiva efervescenței cu care apăreau diverse colective artistice în marile unități economice. Astfel au apărut coruri, brigăzi artistice, grupuri de satiră și umor, montaje literar-artistice, trupe de teatru, formații de muzică și dansuri populare. Unele colective artistice au fost revitalizate după pauze îndelungi. Printre acestea amintesc corurile de la 23 August, Semănătoarea, Mecanică Fină, Regionala de Căi Ferate, Teatrul Muncitoresc Chitila, Grivița Roșie, IMGB, Vulcan, ICECHIM, Progresul, Antilopa, Dâmbovița

Victor Colonelul, regizor de film

Din zona București-Ilfov aș aminti:
• Corul mixt al sindicatului Regionalei de Căi Ferate București; • Corul muncitoresc al Întreprinderii „23 August”; • Corul mixt de la Întreprinderea „Semănătoarea”; • Grupul vocal de la Combinatul de industrie lemnului Pipera; • Orchestra de Cameră a medicilor; • Fanfara Clubului sindicatului ITB; • Orchestra de muzică ușoară a Întreprinderii de Aviație Utilitară; • Ansamblul artistic al Întreprinderii de Utilaj Chimic „Grivița Roșie”; • Ansamblul folcloric al Întreprinderii Autobuzul; • Teatrul Muncitoresc al Întreprinderii de Electronică Industrială; • Ansamblul de cântece și dansuri „Ciuleandra”; • Teatrul muncitoresc „Marcel Anghelescu” al Combinatului Poligrafic „Casa Scânteii”; • Teatrul muncitoresc al Întreprinderii de Confecții și Tricotaje București sau brigada artistică a Institutului Pasteur și grupul de satiră și umor al Companiei TAROM. ■

Foto: Arhiva personală

Detaliul ca a sfidat timpul la vechea Curte Domnească din Domnești

Uneori, patrimoniu nu înseamnă un monument impunător sau o clădire întreagă. Istoria poate supraviețui și într-un singur detaliu. Fotografia surprinde un fragment din zidurile fostei Curți Domnești de la Domnești, reședință asociată domnitorului Ioan Gheorghe Caragea la începutul secolului al XIX-lea. Printre cărămizile care au traversat peste 200 de ani de istorie se păstrează încă un element decorativ din ceramică, mărturie a rafinamentului arhitectural al epocii. Deși discret, acest ornament spune o poveste despre statut, meșteșug și grijă pentru frumos. Nu era doar un simplu decor, ci parte a identității unei reședințe domnești ridicată într-o perioadă

importantă pentru istoria acestor locuri. Privind acest detaliu, ne putem imagina zidurile de odinioară, oamenii care le-au construit și generațiile care au trecut pe lângă ele. Este o dovadă că patrimoniul nu trăiește doar în marile monumente, ci și în fragmentele care au rezistat timpului și care continuă să vorbească despre trecutul nostru. Fiecare cărămidă păstrată este o pagină din istoria Ilfovului. Iar datoria noastră este să o citim, să o înțelegem și să o transmitem mai departe. ■

Ilfovul în istoria artei: Povestea sălciilor de la Chiajna, prin ochii lui Ștefan Luchian

Câteodată, cele mai mari capodopere ale lumii se nasc din cele mai simple colțuri de natură, iar județul nostru păstrează o astfel de poveste fascinantă. În primăvara anului 1906, obosit de zgomotul și agitația Bucureștiului, marele pictor Ștefan Luchian a simțit nevoia să evadeze. A căutat liniștea în satele din Ilfov și s-a oprit pentru o vreme la Chiajna, un loc care avea să-i inspire una dintre cele mai frumoase și libere lucrări din întreaga carieră: tabloul „Sălciile de la Chiajna”.

Luchian nu a căutat peisaje grandioase sau monumentale. El a găsit perfecțiunea și poezia pură într-un simplu pâlț de sălcii de pe marginea drumului, luminate de soarele cald al primăverii ilfovene. Cu tușe rapide și pline de curaj, artistul a reușit să picteze nu doar copacii, ci aerul curat, lumina tremurătoare și însăși vibrația naturii din județul nostru. Lucrarea a devenit o adevărată revoluție în pictura românească, demonstrând că frumusețea absolută se ascunde adesea în simplitatea peisajului rural. Astăzi, tabloul original se află la loc de cinste în colecția Muzeului Național de Artă al României. Însă ori de câte ori treceți prin Chiajna sau prin oricare alt colț verde din Ilfov și vedeți sălcii aplecate deasupra apelor, amintiți-vă că priviți un peisaj care a intrat pentru totdeauna în istoria artei. ■

Drumul de fier care a adus modernitatea

Foto: Facebook / Valentin Ivănescu

Știați că prima cale ferată a statului român modern a trecut și prin județul Ilfov? La 19 octombrie 1869 a fost inaugurată oficial linia ferată București–Giurgiu, prima cale ferată construită de statul român modern, sub patronajul Principelui Carol I. Odată cu ea nu au circulat doar trenuri, ci și idei noi, speranțe și oportunități. Distanțele s-au micșorat, comerțul a înflorit, iar lumea a devenit mai accesibilă. Gările și haltele de pe actualul teritoriu al județului Ilfov – precum Jilava, Sintești sau Vidra – au devenit adevărate porți către progres. Pe aici au trecut oameni grăbiți, negustori, povești de viață și visuri despre un viitor mai bun.

Pentru comunitățile ilfovene, locomotiva „Călugăreni” a fost mai mult decât un mijloc de transport: a devenit simbolul începutului unei noi epoci. Astăzi, privind aceste șine care par să se piardă la orizont, înțelegem că istoria Ilfovului nu vorbește doar despre monumente și tradiții, ci și despre curajul de a îmbrățișa schimbarea și progresul. La Centrul Județean pentru Conservarea și Promovarea Culturii Tradiționale Ilfov, ne dorim să readucem în atenția publicului poveștile care au modelat identitatea locurilor în care trăim și să privim trecutul ca pe o punte către viitor. Prețuim trecutul și înțelegem prezentul prin istoriile care ne-au construit. ■

Nicolae Săftoiu, artistul care a transformat portofelele românilor într-un muzeu de buzunar

Știați că designul banilor pe care îi folosim în fiecare zi a fost creat de un grafician de geniu născut în județul Ilfov? În primii ani de după Revoluția din 1989, România avea nevoie urgentă de o nouă identitate vizuală, inclusiv de o nouă emisiune monetară, complet eliberată de simbolurile regimului trecut. În anul 1991, Banca Națională a României a organizat un concurs intern, cu circuit închis, pentru selectarea graficianului care avea să deseneze noile bancnote. Printre artiștii invitați s-a numărat și Nicolae Săftoiu, un reputat grafician născut în satul Cozieni (comuna Găneasa, județul Ilfov). Portretul lui Constantin Brâncuși, realizat de acesta pentru bancnota de 500 de lei, a impresionat comisia de selecție a BNR prin precizia incredibilă a liniilor și valoarea sa artistică. Decizia a fost unanimă: Nicolae Săftoiu a devenit graficianul oficial al Băncii Naționale. Munca din culise a fost una monumentală. Timp de un deceniu, artistul ilfovean s-a dedicat total acestui proiect în atelierul său. Designul de bancnotă este o disciplină de o rigoare extremă: fiecare milimetru pătrat îmbină arta cu elementele de siguranță anti-falsificare, realizate manual, sub lupă, cu o răbdare de fier. Lui Nicolae Săftoiu îi datorăm o schimbare profundă de paradigmă: el a fost cel care a propus ca pe banii noștri să nu apară politicieni, ci mari oameni de cultură (Iorga, Enescu, Eminescu, Blaga). Astfel, leul românesc a devenit nu doar un instrument economic, ci și un veritabil ambasador al valorilor noastre naționale. Este o mândrie deosebită pentru comunitatea noastră să știm că estetica leului modern – recunoscută la nivel internațional – a prins viață datorită talentului unui om format pe meleagurile Ilfovului. Respect și recunoștință memoriei maestrului Nicolae Săftoiu! ■

Lumina de la Căldărușani: Locul unde a început povestea lui Nicolae Grigorescu

Marile destine ale artei pot începe în locuri tăcute, ascunse printre ape și păduri bătrâne. Pentru pictura românească, un astfel de refugiu binecuvântat a fost Mănăstirea Căldărușani, cuibul de liniște din inima Ilfovului unde adolescentul Nicolae Grigorescu și-a descoperit cu adevărat geniul. Imaginați-vi-l pe băiatul de numai 15 ani, sosit la mănăstirea de lângă Lacul Căldărușani, purtând cu el doar un talent nativ uriaș și dorința de a învăța. Sub îndrumarea călugărilor iconari, ucenicia lui se transformă rapid în magie. Aici, înconjurat de liniștea Codrilor Vlăsiei și de reflexiile argintii ale apei, penelul său capătă acea ușurință inegalabilă care avea să cucerească mai târziu lumea. Lumina caldă a

Ilfovului a fost, probabil, prima care i-a mângâiat pânzele și i-a definit stilul unic. Mănăstirea nu a fost doar o școală, ci și rampa lui de lansare. Tot în acest spațiu încărcat de istorie, tânărul Grigorescu a pictat compoziția istorică „Mihai scăpând stindardul”. Lucrarea a fost atât de puternică, încât a atras atenția domnitorului Barbu Știrbei, deschizându-i adolescentului drumul spre marile academii de artă din Paris. Astăzi, Mănăstirea Căldărușani păstrează vie această legătură spirituală. Trecându-i pragul, puteți descoperi în muzeul mănăstirii icoane rare, pictate de mâna de copil a viitorului maestru. Dincolo de valoarea istorică a ansamblului ctitorit de Matei Basarab – protejat și pus în valoare printr-un amplu proiect de restaurare susținut de Consiliul Județean Ilfov –, locul emană aceeași atmosferă poetică de la 1853. Vă invităm la un popas la Căldărușani. Este o invitație la reconectare, o plimbare printre istorie și artă, chiar aici, în Ilfov, pe urmele primilor pași făcuți de unul dintre cei mai iubiți pictori ai neamului nostru. ■

Educația construiește punți între România și Italia. Forumul Educațional Internațional organizat la Ambasada României din Roma

✍ prof. Mariana Marcela LISCAN, Director, Casa Corpului Didactic Ilfov
prof. metodist Simona Gabriela LUCA, prof. dr. Valentin CREȚU

Educația europeană înseamnă mai mult decât mobilități și schimburi de experiență. Înseamnă construirea unor comunități profesionale care învață împreună, împărtășesc valori comune și dezvoltă proiecte capabile să transforme școala. Acesta a fost mesajul central al Forumului Educațional Internațional România–Italia, organizat de Casa Corpului Didactic Ilfov, în cadrul proiectului Erasmus+ KA121 – School Education, nr. 2025-1-RO01-KA121-SCH-000337030, desfășurat la Roma în perioada 4-7 iunie 2026. Organizat sub tema „Educație colaborativă europeană: punți istorice și culturale între România și Italia”, forumul a fost dedicat comunității cadrelor didactice din județul Ilfov cu ocazia Zilei Învățătorului, marcată la 5 iunie. Evenimentul a beneficiat de sprijinul Ambasadei României în Republica Italiană, gazdele fiind doamna Raluca Eclemea, consilier diplomatic, și doamna Nicoleta Constantin, reprezentanți ai Excelenței Sale Gabriela Dancău, ambasador al României în Republica Italiană, și care au transformat sediul Ambasadei într-un spațiu al dialogului european, al diplomației culturale și al cooperării educaționale. La forum au participat reprezentanți ai Inspectoratului Școlar Județean Ilfov, ai Casei Corpului Didactic Ilfov, ai Centrului Județean de Resurse și Asistență Educațională Ilfov, directori și profesori din 33 de unități de învățământ din județul Ilfov, confirmând interesul crescut al comunității educaționale pentru internaționalizare și dezvoltare profesională.

Educația începe prin cunoașterea Europei

Programul forumului a început în 4 iunie cu o activitate cultural-educativă la Europa Experience – David Sassoli, centrul de vizitare al Parlamentului European din Roma. Profesorii au avut ocazia să exploreze, prin instalații multimediale și experiențe interactive, modul de funcționare al instituțiilor Uniunii Europene și rolul cetățenilor în procesul decizional european. Activitatea a constituit un excelent exemplu de învățare experiențială și de educație pentru cetățenie europeană.

Vizită de studiu într-o școală italiană

În dimineața zilei de 5 iunie, delegația română a efectuat o vizită educațională la IC Istituto Comprensivo Statale Via Boccioni din Roma, unde participanții au observat organizarea activităților didactice, managementul școlii și modalitățile prin care sunt integrate tehnologiile digitale în procesul educațional. Vizita a oferit un context autentic de schimb de bune practici între profesori români și italieni.

Forumul organizat la Ambasada României

Punctul central al mobilității Erasmus+ l-a reprezentat Forumul desfășurat la Ambasada României în Republica Italiană. Participanții au fost primiți într-un cadru oficial, urmat de mesaje de la gazdele și de prezentările dedicate rolului educației în consolidarea cooperării europene. În mesajul adresat participanților, prof. Mariana Marcela Liscan, director al Casei Corpului Didactic Ilfov, a subliniat că, într-o lume aflată într-o transformare accelerată, profesorul rămâne principalul reper uman în formarea noilor generații.

Aretè Formazione – un partener strategic pentru inovarea educației

Un moment deosebit de apreciat al forumului l-a constituit prezentarea realizată de Aretè Formazione (Italia), reprezentată de Antonio Berardino, expert în Inteligență Artificială și inovare educațională, și Raffaella Polidoro, coordonator al programelor de formare. Sub tema „Educația europeană în era Inteligenței Artificiale”, Aretè Formazione a prezentat direcțiile actuale de dezvoltare ale educației digitale și exemple concrete privind integrarea Inteligenței Artificiale în activitatea profesorilor.

În cadrul prezentării a fost lansată și platforma Yukai!, o aplicație educațională inovatoare bazată pe Inteligență Artificială, destinată realizării de careuri didactice și cuvinte încrucișate interactive, utilizate pentru gamificarea procesului de predare și învățare. Profesorii au descoperit modul în care aplicația poate genera rapid resurse educaționale personalizate, adaptate oricărei discipline și oricărui nivel de învățământ. Tot în cadrul forumului au fost prezentați primii cinci Ambasadori Yukai din România, profesori care au participat anterior la activități de Job Shadowing Erasmus+ la sediul Aretè Formazione din Foggia, unde s-au specializat în pedagogie digitală, Inteligență Artificială și utilizarea aplicațiilor educaționale bazate pe AI. Aceștia vor contribui la promovarea platformei Yukai în România și la formarea altor cadre didactice interesate de utilizarea gamificării și a Inteligenței Artificiale în educație. Acest parteneriat dintre Casa Corpului Didactic Ilfov și Aretè Formazione reprezintă un exemplu de bună practică privind modul în care colaborările europene pot genera resurse, competențe și oportunități reale pentru profesori.

Reflecție și recunoașterea participării

După prezentările susținute la Ambasadă, participanții au luat parte la o sesiune de

reflecție asupra experiențelor trăite în cadrul mobilității Erasmus+, analizând modalitățile prin care ideile și exemplele observate pot fi transferate în școlile din România.

Evenimentul s-a încheiat cu ceremonia de înmânare a certificatelor, simbol al angajamentului pentru dezvoltare profesională continuă și al apartenenței la o comunitate educațională europeană. În aceeași zi, grupul a revenit la Europa Experience – David Sassoli, pentru aprofundarea activităților dedicate instituțiilor europene și valorilor Uniunii Europene.

Ultimele două zile ale mobilității au fost dedicate activităților culturale și reflecției profesionale, participanții având ocazia să descopere patrimoniul istoric al Romei și să consolideze relațiile de colaborare dezvoltate în cadrul forumului.

O investiție în profesorii Europei

Forumul a demonstrat că programele Erasmus+ reprezintă una dintre cele mai eficiente investiții în dezvoltarea profesională a cadrelor didactice. Prin mobilități, job shadowing, parteneriate internaționale și cursuri dedicate transformării digitale, profesorii își

dezvoltă competențe esențiale pentru școala viitorului.

Colaborarea dintre Casa Corpului Didactic Ilfov, Ambasada României în Republica Italiană și Aretè Formazione demonstrează că educația europeană se construiește prin încredere, parteneriat și dorința comună de a oferi elevilor oportunități de învățare relevante într-o societate aflată într-o continuă transformare.

Prin educație se construiesc punți, prin colaborare se întăresc comunități, iar prin profesori viitorul capătă lumină.

Per aspera ad astra – pentru o educație care crește atât în România, cât și peste hotare, în spațiul valorilor și culturii europene. ■

✍ Horiana Arghira Petrescu, bibliotecar CCD Ilfov

Motivare și motivație pentru profesia de bibliotecar școlar

În anul școlar care tocmai s-a încheiat, bibliotecarii școlari, documentariștii, responsabili de bibliotecile școlare/centre de documentare și informare din județul Ilfov au ales din Oferta de formare a Casei Corpului Didactic Ilfov un curs adresat lor. Este vorba despre „**Motivare și motivație pentru profesia de bibliotecar școlar**”, un program de formare de 25 de ore, forma de organizare fiind blended learning, adică 10 ore față în față, online sincron 9 și online asincron 6.

Cei care ne-au ales pe noi, Casa Corpului Didactic Ilfov, ca furnizori ai acestui program de formare și s-au așezat cuminiți în băncile formării au beneficiat de expertiza unui formator de excepție, lector univ. dr. **Robert Florin Coravu**, prodecan la Universitatea din București, Facultatea de Litere, Departamentul de Științe ale Comunicării, Catedra de Științe ale Informării și Documentării, care i-a condus la:

- înțelegerea mecanismelor, a strategiilor care conduc la creșterea gradului de satisfacție la locul de muncă în era IA și a transformării digitale;
 - conștientizarea importanței stimulării motivației la locul de muncă prin practici care vizează încrederea în sine, strategii de gestionare a stresului, comunicarea în situații de criză, austeritate, tensiuni sociale și relaționale, leadership;
 - proiectare, planificarea, organizarea și experimentarea de activități și abordări de lucru în domeniul educației adulților și a învățării pe tot parcursul vieții;
 - asigurarea schimbului de bune practici și împărtășirea de experiențe despre specificul profesiei de bibliotecar școlar, documentarist sau responsabil CDI;
- Feedbackul primit de cei care au parcurs programul a fost foarte bun, deoarece absolvirea programului le-a oferit șansa de a afla metode concrete de îmbunătățire a calității vieții lor profesionale și pentru creșterea productivității acestora. Partea practică s-a concentrat în jurul evaluării, selecției și valorificării surselor de informare și documentare online, precum și pe aspectele deontologice ale utilizării și valorificării acestora, iar evaluarea cursului a constatat în rezolvarea unui test grilă cu întrebări teoretice precum și realizarea practică a unui început de site pe platform omeka.net.

Mai departe, desigur, așteptăm de la colegii noștri să vedem și modalități de aplicare a celor învățate la curs, concret, în biblioteca școlară sau centrul de documentare și informare, astfel vom putea considera pe deplin atins procentul de eficiență a formării. Dar, acest aspect va fi urmărit de acum încolo și diseminat cum se cuvine cu ocazia activităților metodice pe care le vom planifica, începând cu luna octombrie 2026, când vom sărbători Luna bibliotecii școlare și vom acorda trofeul „Biblioteca anului”. ■

